

Кузьменко Марія Миколаївна,
Курсант II курсу факультету ПФОДР
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник:

Наточій Анатолій Дмитрович
Старший викладач кафедри ТСП
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ВНУТРІШНЄ ТА ЗОВНІШНЄ СТАНОВИЩЕ УКРАЇНИ У СФЕРІ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

В роки своєї незалежності, Україна почала будувати власну політичну систему не тільки з внутрішньої політики, а й зовнішньої для гарантування національної безпеки на основі загальновизнаних норм міжнародного права. Цей крок дозволив Україні показати себе на міжнародній арені, як сильну політичну державу яка може контролювати свою політику та співпрацювати з іншими державами. Також це дозволило трансформуватися суспільству та державі, для досягнення внутрішньої та зовнішньої політики на європейському рівні, для досягання механізму та функціонування на міжнародній, політичній платформі.

Реалізуючи певну стратегію для досягнення відмінного функціонування внутрішньої та зовнішньої політики України, можна досягти певних цілей, а саме:

- Гарантування державного суверенітету та повернення територій, в межах міжнародно визнаних кордонів;
- Реалізація європейського майбутнього України для набуття якості в різних сферах суспільства, а особливо медицини, поліції, гуманітарних допомог населенню та підняття рівня життя і населення території, тобто якості економічного та гуманітарного розвитку;
- Розвиток оборони та армії України, для підтримання довгострокового миру, що гарантує стабільність суспільно-економічних відносин з іншими державами;
- Професіональне зовнішньополітичне позиціонування України у глобальній системі безпеки.

На теперішній момент Україна має актуальні загрози національній безпеці, які спричиненні непрофесійним виконання своїх обов'язків політиків та знехтуванням службового становища. А саме:

- Військова агресія Російської Федерації в Криму та на сході України. Агресивна участь РФ у збройному конфлікті в Криму та на сході держави, спричинила появу військових угруповань на території України військовими та спецслужбами для ведення розвідувально-підривної діяльності проти Української держави на міжнародній арені, з проявами

сепаратизму, тероризму і в інших регіонах, збільшуючи загрозу вторгнення;

- В ході війни, а саме тимчасової окупації територій України Російською Федерацією, порушена територіальна цілісність держави, що спричинила масштабні жертви, порушення прав і свобод людини, матеріальні та моральні збитки населенню України, права корінного народу території АР Крим;
- «Гібридна» війна проти Української держави, стимулює розпад ставивши під сумнів територіальність України, за допомогою вивезення ресурсів та пропаганди на території України, застосовуючи інформаційний, військовий, економічний тиск;
- Відсутність зовнішньої гарантії безпеки для України, тому що Статут ООН, Гельсінським заключним актом 1975 року, Будапештським меморандумам 1994 року, виявилися – недієвими;
- РФ створила на території України, живильне середовище для розквіту тероризму, які діють не лише на Донецькій та Луганській області, а й на інших регіонах держави.

На жаль це не всі пункти актуальних загроз національній безпеці, але я вважаю що вони в наш час є найвагомішими, тому що порушують територіальну цілісність Української держави.

Наразі відбувається зміцнення демократичної сторони держави, для очищення влади від корупціонерів, доцільного функціонування держави, покращення діяльності органів виконавчої влади, та забезпечення прозорості функціонування державних органів. Відбувається створення ефективного сектору безпеки та оборони для покращення територіального становища держави та підвищення обороноздатності держави за допомогою реформування.

Щоб забезпечити належне оснащення Збройних Сил, Кабінет Міністрів України має підготувати та запровадити комплекс заходів щодо підвищення умов військової служби. Зокрема, мова йде про поліпшення грошового, продовольчого, матеріального, медичного, житлового, пенсійного забезпечення та для інших військовослужбовців, а також членів їх сімей. [1]

Кабінет Міністрів України також має навести обсяг військово-оперативних заходів, непохитні запаси матеріальних засобів Збройних Сил враховуючи досвід бойових дій на сході України.

Життєво важливо відновити існуючу військову інфраструктуру і розгорнути автономні військові бази для розміщення військ (сил), сформованих в нових місцях, на Сході і півдні держави, а також створення в Збройних Силах єдиної системи розквартирування військ і житлово-експлуатаційного забезпечення.

Зокрема, актуальною залишається проблема недостатньої інформаційної присутності України у світі та її не завжди задовільна якість і оперативність. Як зазначав свого часу 37-ий президент США Р. Ніксон, «долар, вкладений у пропаганду, дає більше, ніж десять, вкладених в озброєння». Натомість у

питанні змістовного наповнення світового інформаційного простору позитивною інформацією про себе наша держава досі посідає здебільшого пасивну позицію. Водночас сусідня держава та керовані нею структури справляють цілеспрямований вплив на світовий інформаційний простір, аби подати події в Україні у викривленому світлі. Варто зауважити, що окреслена ситуація спричинена насамперед наявністю в Україні низки внутрішніх питань щодо державного регулювання інформаційного простору які, з огляду на свою суспільну чутливість, досі залишаються невирішеними. Проте за сучасних кризових умов першочерговим завданням влади має стати активізація зусиль щодо послаблення асиметрії в обміні інформаційними потоками між Україною й іншими країнами за рахунок забезпечення достатнього рівня присутності якісного та оперативного національного інформаційного продукту в глобальному міжнародному інформаційному просторі. [2]

Бібліографічні посилання:

1. Горбулін В.П. Рада національної безпеки і оборони України // Енциклопедія історії України : у 10 т. / редкол. : В. А. Смолій (голова) та ін. ; Інститут історії України НАН України. — К. : Наук. думка, 2012. Т. 9 : Прил С. С. 101. 944 с.;
2. Аналітична доповідь Національного інституту стратегічних досліджень до позачергового Послання Президента України до Верховної Ради України «Про внутрішнє та зовнішнє становище України у сфері національної безпеки». К. : НІСД, 2014. 134 с.

Кусайко І. Ю.,
курсант 3 курсу
факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник:
Чоботько М.А.,
викладач кафедри
спеціальної фізичної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

РОЛЬ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ ПОЛІЦІЇ

Фахова підготовка працівників правоохоронних органів являє собою комплекс професійних навичок та вмінь, що надають можливість поліцейському